Lietas Nr.C30651718
Lietas arhīva Nr. C-2581-19/31
ECLI:LV:RVPT:2019:0812.C30651718.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019.gada 12.augustā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
tiesnese Anastasija Pasjuga
tiesas sēžu sekretāre Jana Latkovska,
piedaloties /pers. A/, Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "DZĪKS nosaukums" pārstāvjiem /pers. B/, /pers. C/ un juridiskās palīdzības sniedzējai zvērinātai advokātei Ievai Timermanei,
2019.gada 15.jūlijā atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "DZĪKS nosaukums" prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu un /pers. A/ prasībā pret Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību "DZĪKS nosaukums" par 2018.gada 25.aprīļa kopsapulces protokola Nr.1 un pieņemto lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem.

Aprakstošā daļa

2018.gada 18.jūnijā (ar precizējumiem, kas iesniegti 2019.gada 12.jūnijā) Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "DZĪKS nosaukums" (turpmāk arī – kooperatīvā sabiedrība) cēlusi tiesā prasību pret /pers. A/ par parāda piedziņu, par ko tika ierosināta civillieta Nr.C30613118.

Prasības pieteikumā un tā precizējumos norādīts, ka kooperatīvā sabiedrība apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/, kurā /pers. A/ pieder dzīvoklis adrese.

2016.gada 27.aprīlī kooperatīvās sabiedrības biedru un dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē tika pieņemts lēmums par mājas stāvvadu maiņas darbu veikšanu, noslēdzot par to līgumu ar SIA "/Nosaukums/" par summu 46992,64 *euro*. Pretēji 2016.gada 27.aprīļa lēmumam, atbildētāja lūdza mainīt stāvvadus viņas dzīvoklī vasaras periodā. 2016.gada 14.novembrī, kad mājas 4.kāpņu telpā bija ieplānots mainīt stāvvadus, atbildētāja vēl neļāva veikt savā dzīvoklī stāvvadu rekonstrukciju, tādējādi viņas dzīvoklis tika apiets, papildus veicot darbus, lai savienotu vecos stāvvadus viņas dzīvoklī ar jauniem stāvvadiem kaimiņu dzīvokļos. Tas prasīja papildu darbu un izdevumus, par ko SIA "/Nosaukums/" piestādīja tāmi apmaksai par summu 430,76 *euro*. Stāvvadi atbildētājas dzīvoklī tika nomainīti 2016.gada 16.decembrī.

Norāda, ka dzīvokļa īpašniece nav norēķinājusies pilnībā par veiktajiem stāvvadu maiņas pamatdarbiem 208 *euro* un papilddarbiem 430,76 *euro* apmērā. Kooperatīvās sabiedrības biedru un dzīvokļu īpašnieku kopības 2018.gada 25.aprīļa sapulcē tika nolemts piedāvāt /pers. A/ līdz 2018.gada 14.maijam parakstīt līgumu par parāda 638,76 *euro* samaksu uz termiņu līdz vienam gadam. Atbildētāja līgumu par parāda samaksu nav noslēgusi.

Pamatojoties uz Civillikuma 1071., 1761.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 7. un 8.punktu, 13.panta pirmo un otro daļu, 14.panta pirmo daļu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5.panta ceturto daļu un 9.pantu, kooperatīvā sabiedrība lūdz tiesu:

1) piedzīt no /pers. A/ par labu prasītājai pamatparāda summu 638,76 *euro*, likumiskos procentus par laiku no 2018.gada 15.jūnija līdz 2019.gada 13.jūnijam 38,12 *euro*, kā arī visus tiesāšanās izdevumus;

2) atzīt kooperatīvās sabiedrības tiesības saņemt no /pers. A/ likumiskos 6 % gadā no parāda summas, no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz parāda nomaksai.

2018.gada 24.jūlijā atbildētāja iesniedza paskaidrojumu par celto prasību, norādot, ka to neatzīst. Paskaidro, ka kooperatīvās sabiedrības biedru 2018.gada 25.aprīļa kopsapulces protokols nevar būt par pamatu tiesībām uz parāda piedziņu, jo Dzīvokļa īpašuma likuma normas nedod tiesības kooperatīvās sabiedrības biedriem lemt par atbildētājas atsevišķā īpašuma robežās esošo dzīvojamās mājas kopīpašuma elementu pārbūves un restaurācijas kārtību, soda piemērošanu vai piespiedu līguma parakstīšanu. Protokolā nav skaitītas balsis saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma normām, turklāt šāda veida lēmumus, kas ir ierakstīti protokola 9.lapā, var pieņemt, ja par tiem ir nobalsojuši dzīvokļu īpašnieki, kas pārstāv vismaz divas trešdaļas no visiem dzīvokļu īpašumiem, kas netika ievērots.

2018.gada 24.jūlijā tiesā saņemts /pers. A/ prasības pieteikums pret Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību "DZĪKS nosaukums" par 2018.gada 25.aprīļa kopsapulces protokola Nr.1 un pieņemto lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem, par ko tika ierosināta civillieta Nr.C30651718.

Prasības pieteikumā norādīts, ka ar kooperatīvās sabiedrības biedru un dzīvokļu īpašnieku 2018.gada 25.aprīļa kopsapulces protokolu Nr.1 ir nolemts:

1) piedāvāt dzīvokļa Nr.numurs īpašniecei /pers. A/ līdz 2018.gada 14.maijam parakstīt līgumu par parāda 638,76 *euro* samaksu (tai skaitā par papildus darbiem 430,76 *euro* un par stāvvadu maiņas pamatdarbiem 206 *euro*) uz termiņu līdz vienam gadam, sākot ar 2018.gada 1.jūniju;

2) gadījumā, ja /pers. A/ atteiksies no līguma par parāda samaksu noslēgšanas, no 2018.gada 1.jūnija saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu uzsākt soda procentu uzskaitīšanu 0,5 % apmērā no neapmaksātās summas mēnesī, kā arī sagatavot un iesniegt prasības pieteikumu tiesā;

3) sakarā ar to, ka /pers. A/ dzīvoklis Nr.numurs saskaņā ar mājas būvprojektu ir divu dzīvokļu savienojums, izveidojot durvis starpsienā bez komunikāciju pārveidošanas, tas ir, katrā no apvienotiem dzīvokļiem ir saglabāti funkcionējoši komunikāciju divi stāvvadi, atteikt /pers. A/ lūgumā veikt cirkulācijas siltumenerģijas zudumu pārrēķinu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka pieņemtie lēmumi un to pieņemšanas procedūra ir pretrunā ar Dzīvokļa īpašuma likuma normām vairāku iemeslu dēļ: 1) minētos jautājumus drīkst izlemt tikai dzīvokļu īpašnieki, bet ne kooperatīvās sabiedrības biedri; 2) dzīvokļu īpašnieku kopsapulce nav sasaucama kooperatīvās sabiedrības statūtos noteiktajā kārtībā; 3) protokolā nav skaitītas balsis saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likumu, jo balsošana notika pēc kooperatīvās sabiedrības biedru skaita; 4) šāda veida lēmumus, kas ir ierakstīti protokola 9.lapā, var pieņemt, ja par tiem ir nobalsojuši dzīvokļu

īpašnieki, kas pārstāv vismaz divas trešdaļas no visiem dzīvokļu īpašumiem; 5) trūkumi protokola noformēšanā rada šaubas par dokumenta patiesumu; 6) likums nedod tiesības kooperatīvās sabiedrības biedriem lemt par dzīvokļa īpašniecei piederošā atsevišķā īpašuma apgrūtināšanu ar lietu tiesībām, proti, piespiedu līguma slēgšanu par neeksistējošā parāda atmaksu, soda procentu piemērošanu un atteikšanos veikt cirkulācijas siltumenerģijas zuduma pārrēķinu, kas tika aprēķināts dubultā, neievērojot Ministru kabineta noteikumus Nr.1013.

Pamatojoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta ceturto daļu, /pers. A/ lūdz atzīt par spēkā neesošiem 2018.gada 25.aprīļa protokolā Nr.1 9.lapā uzskaitītos lēmumus, kā arī piedzīt no kooperatīvās sabiedrības visus ar lietas vešanu un izskatīšanu saistītos izdevumus.

2018.gada 30.augustā tiesā saņemti kooperatīvās sabiedrības paskaidrojumi sakarā ar celto prasību. Kooperatīvā sabiedrība paskaidro, ka parāds ir izveidojies, dzīvokļa īpašniecei neveicot samaksu par viņas dzīvoklī veiktajiem stāvvadu maiņas darbiem. Pilnu samaksu veica kooperatīvā sabiedrība, līdz ar to atgūt parādu ir kooperatīvās sabiedrības jautājums, par ko var lemt tās biedri. Normatīvie akti neliedz biedru sapulcē izskatīt šāda veida jautājumus, jo tie skar kooperatīvās sabiedrības finanses un grāmatvedību, papildu līdzekļu tērēšanu valsts nodevām un juridiskiem pakalpojumiem.

Norāda, ka dzīvojamajā mājā /adrese/adrese dzīvokļu īpašumi. Kooperatīvās sabiedrības biedru reģistrā ir reģistrēti 87 biedri no 89 dzīvokļu īpašniekiem. Sapulcē piedalījās 69 biedri. Kooperatīvā sabiedrība vienmēr sasauc vienlaicīgi gan biedru sapulci, gan dzīvokļu īpašnieku kopības sapulci, jo tikai divi no īpašniekiem nav kooperatīvās sabiedrības biedri. /pers. A/ nevienu reizi nav cēlusi iebildumus pret šādu sapulču kārtību vai pieņemtajiem lēmumiem.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 26.aprīļa lēmumu nolemts apvienot vienā tiesvedībā civillietu Nr.C30651718 /pers. A/ prasībā pret Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību "DZĪKS nosaukums" par kopsapulces protokola un pieņemto lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem ar civillietu Nr.C30613118 Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "DZĪKS nosaukums" prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Tiesas sēdē kooperatīvās sabiedrības pārstāvji uzturēja celto prasību uz tajā norādītajiem motīviem un pamatiem, bet /pers. A/ prasību nav atzinuši, atkārtojot rakstveida paskaidrojumos norādītos apsvērumus. Kooperatīvās sabiedrības pārstāvis /pers. C/ papildus paskaidroja, ka stāvvadu maiņas pamatdarbu tāmes netika izstrādātas katram dzīvoklim atsevišķi. 2016.gada 14.novembrī tika uzsākti stāvvadu maiņas darbi dzīvojamās mājas 4.sekcijā, kur atrodas arī /pers. A/ piederošais dzīvoklis. 2016.gada 28. un 29.novembrī stāvvadi tika nomainīti dzīvoklī Nr.numurs, 2016.gada 29. un 30.novembrī – dzīvoklī Nr.numurs, 2016.gada 5. un 6.decembrī – dzīvoklī Nr.numurs, 2016.gada 6. un 7.decembrī – dzīvoklī Nr.numurs, savukārt /pers. A/ dzīvoklī Nr.numurs stāvvadi tika nomainīti 2016.gada 16.decembrī. Paskaidroja, ka kooperatīvā sabiedrība nevarēja pārcelt stāvvadu maiņas darbus uz vasaras periodu, jo nebūtu iespējams savākt cilvēkus. Kooperatīvā sabiedrība piedāvāja dzīvokļa īpašniecei veikt darbus vasaras laikā pie nosacījuma, ka viņa savāks nepieciešamos parakstus no citiem dzīvokļu īpašniekiem. Izteica viedokli, ka /pers. A/ prombūtne 2016.gada novembrī nevarēja būt par darbu neveikšanas iemeslu, jo viņa dzīvo kopā ar ģimeni. Papildus paskaidroja, ka karstā ūdens cirkulācija nav pakalpojums, kas saistīts ar dzīvokļa lietošanu, līdz ar to dzīvokļa īpašniecei ir jāapmaksā siltumenerģijas zudumi neatkarīgi no tā, vai viņas dzīvoklī ir/nav kārstā ūdens padeve.

Tiesas sēdē kooperatīvās sabiedrības pārstāve /pers. B/ paskaidroja, ka 2018.gada 25.aprīļa sapulcē piedalījās 69 dzīvokļu īpašnieki, kas vienlaicīgi ir kooperatīvās sabiedrības biedri. Ministru kabineta noteikumi Nr.1013 attiecas uz dzīvokļiem privatizētajās mājās, bet māja /adrese/ tika būvēta par cilvēku līdzekļiem. 2001.gadā tika pieņemts lēmums, kā uzskaitīt cirkulācijas zudumus, taču 2017.gadā Patērētāju tiesību aizsardzības centrs izskaidroja, ka cirkulācijas zudumu aprēķins jāveic atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem Nr.524.

Tiesas sēdē juridiskās palīdzības sniedzēja norādīja, ka Kooperatīvo sabiedrību likums neparedzēja kooperatīvajai sabiedrībai pienākumu iesniegt Uzņēmumu reģistrā savu dokumentāciju, tostarp 2001.gada sapulces protokolu. Līgums ar SIA "/Nosaukums/" ir izpildīts, stāvvadi nomainīti, savukārt pretenzijas par dokumentu trūkumiem /pers. A/ paradījās vēlāk.

Uz tiesas sēdi /pers. A/ pārstāve /pers. E/ nebija ieradusies. 2019.gada 15.jūlijā tiesā saņemts pārstāves lūgums atlikt lietas izskatīšanu sakarā ar pēkšņu mugurkaula traumu un to, ka /pers. A/ nevar viena pati aizstāvēt savas tiesības un pratināt lieciniekus. Ņemot vērā, ka no iesniegtā lūguma nebija iespējams pārliecināties, vai pārstāvei patiešām nav iespējas ierasties uz tiesas sēdi, jo nekādi attaisnojošie dokumenti netika iesniegti, tiesa atzinusi, ka ir iespējams izskatīt lietu bez /pers. A/ pārstāves klātbūtnes, jo Civilprocesa likuma 210.panta pirmās daļas noteikumi neparedz pienākumu atlikt lietas izskatīšanu gadījumā, ja lietas dalībnieks neierodas uz tiesas sēdi nezināmu iemeslu dēļ.

Tiesas sēdē /pers. A/ uzturēja celto prasību par kopsapulces protokola un pieņemto lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem uz tajā norādītajiem motīviem un pamatiem, bet kooperatīvās sabiedrības prasību par parāda piedziņu nav atzinusi. Papildus paskaidroja, ka nekad nav atteikusies mainīt stāvvadus. Darbu veikšanas termiņi netika ievēroti, jo sākotnēji bija paredzēts, ka darbi tiks izpildīti 2016.gada septembrī – oktobrī. 2016.gada 31.oktobrī dzīvokļa īpašniece tika informēta, ka nekādu līgumu vēl nav, līdz ar to 2016.gada 1.novembrī lūdza pārcelt darbus uz vasaras periodu. No 2016.gada 2.novembra līdz 2016.gada 22.novembrim /pers. A/ atradās ārpus Eiropas Savienības. Vienīgais datums darbu veikšanai, kas tika saskaņots ar dzīvokļa īpašnieci, bija 2016.gada 16.decembris. Izteica viedokli, ka papilddarbi tika veikti kooperatīvās sabiedrības vainas dēļ.

Paskaidroja, ka kooperatīvās sabiedrības prasības summa nav pamatota, jo nav saprotams izpildīto darbu apjoms un izmaksas. Norādīja, ka lietā ir ziņas par dažādiem līgumiem par dažādām summām. Lietā nav iesniegti pielikumi pie līguma ar SIA "/Nosaukums/", tostarp tāme, darba grafiki un akti par izpildītajiem darbiem. Līgums ar SIA "/Nosaukums/" tika noslēgts 2016.gada 7.novembrī, bet darbi uzsākti 14.novembrī, lai gan saskaņā ar līguma nosacījumiem par darbu veikšanu bija jāpaziņo savlaicīgi. Kooperatīvā sabiedrība nav iesniegusi dokumentus, kas pamato izrakstītajos rēķinos norādītās pozīcijas. Saskaņā ar SIA "/Nosaukums/" līguma nosacījumiem darbu izmaksas nevar tikt palielinātas, bet rezultātā tās tika samazinātas, kas norāda uz to, ka kooperatīvajai sabiedrībai nebija zaudējumu.

Paskaidroja, ka atbilstoši 2018.gada 25.aprīļa protokolam 13 cilvēku vietā parakstījās pilnvarotā persona, taču pilnvara nav pievienota. Lietā nav skaidrības par kooperatīvās sabiedrības biedru skaitu. Norādīja, ka kārstā ūdens piegādes pakalpojums netiek saņemts, līdz ar to nav jāveic samaksa par kārstā ūdens cirkulācijas zudumiem. Turklāt 2001.gada protokols iesniegts nepilnā apjomā un nevar konstatēt, ka lēmumu pieņēma tie paši dzīvokļu īpašnieki, kas pieņēma lēmumus 2018.gadā.

/pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka stāvvadu maiņas darbi viņam piederošajā dzīvoklī Nr.numurs tika veikti 2016.gada novembra beigās vai decembra sākumā. Par darbu veikšanas laikiem bija izlikts paziņojums. Nedēļu pirms Ziemassvētkiem lieciniekam piezvanīja kooperatīvās sabiedrības priekšsēdētājs un palūdza atkāroti ielaist dzīvoklī strādniekus, lai varētu veikt darbus apakšējā dzīvoklī. Strādnieki zāģēja caurules un taisīja cauruļu savienojumus. Pēc darbu veikšanas /pers. A/ lūgusi parakstīt kaut kādu dokumentu, taču liecinieks tam nav piekritis.

/pers. G/ tiesas sēdē liecināja, ka viņš strādā par santehniķi kooperatīvajā sabiedrībā "DZĪKS nosaukums". Remontdarbi mājas 4.sekcijā, kur dzīvo /pers. A/, tika uzsākti 2016.gada 14.novembrī, bet pabeigti 2016.gada 8.decembrī. Sakarā ar to, ka /pers. A/ atteikusies veikt darbus, viņas dzīvoklis netika iekļauts darbu izpildes grafikā. Pēc tam, kad darbi tika pabeigti, /pers. A/ vīrs lūdza veikt darbus arī viņu dzīvoklī. Veicot stāvvadu maiņas darbus dzīvoklī Nr.numurs 2016.gada 16.decembrī, bija nepieciešams veikt papildu darbus arī augšējā un apakšējā dzīvoklī, lai savienotu caurules. Dzīvoklī Nr.numurs veikto papilddarbu tāmē norādītās izmaksas neietilpst pamatdarbu izmaksās, jo tika izmantotas jaunas detaļas un SIA "/Nosaukums/" novērtēja papildu darbus.

Motīvu daļa

Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas materiālos esošos pierādījumus, tiesa uzskata, ka Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās

sabiedrības "DZĪKS nosaukums" prasība pret /pers. A/ par parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma pilnā apmērā, savukārt /pers. A/ prasība pret Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību "DZĪKS nosaukums" par 2018.gada 25.aprīļa kopsapulces protokola Nr.1 un pieņemto lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem ir noraidāma.

No lietas materiālos esošās zemesgrāmatu apliecības kopijas un Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma numurs noraksta redzams, ka /pers. A/ ir nostiprinātas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumuadrese, kas atrodas /adrese/ (*lietas 1.sējuma 18.lapa; 2.sējuma 22.lapa*).

Tiesai nav pamata apšaubīt apstākli, ka Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "DZĪKS nosaukums" ir dzīvojamās mājas /adrese/ pārvaldnieks, ko apliecina lietas materiālos esošie dokumenti to kopumā un savstarpējā saistībā – kooperatīvās sabiedrības statūti (*lietas 1.sējuma 28.-31.lapa*), dzīvokļu īpašnieku un kooperatīvās sabiedrības biedru kopsapulču protokoli, tostarp 2019.gada 25.aprīļa protokols Nr.numurs un tam pievienotā dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas darbu tāme (*lietas 3.sējuma 9.-20.lapa*) , /pers. A/ izrakstītie rēķini par apsaimniekošanas maksas un citu pakalpojumu apmaksu, kurus viņa apmaksāja pilnīgi vai daļēji, tādējādi atzīstot, ka kooperatīvā sabiedrība ir tiesīga izrakstīt šādus rēķinus, kā arī pušu sarakste par dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma noslēgšanu un dzīvokļa īpašnieces parakstītais līgums (*lietas 2.sējuma 117.-119., 127.-129.lapa*).

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka dzīvojamās mājas pārvaldīšanas nodrošināšana (tajā skaitā ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu saistītu lēmumu pieņemšana, darījumu slēgšana) ir dzīvojamās mājas īpašnieka pienākums. Ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu saistīti lēmumi dzīvokļu īpašumu mājā tiek pieņemti Dzīvokļa īpašuma likumā noteiktajā kārtībā.

Saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta pirmo un trešo daļu dzīvojamās mājas pārvaldīšana ietver obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības, kā arī citas pārvaldīšanas darbības, kas ir darbības, kas saistītas ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un tiek veiktas atbilstoši dzīvojamās mājas īpašnieka gribai un maksātspējai. Pie tām pieder ar dzīvojamās mājas uzlabošanu un attīstīšanu un šim nolūkam nepieciešamo pasākumu ilgtermiņa plāna sagatavošanu saistītās darbības.

Tiesa konstatē, ka 2016.gada 27.aprīlī kooperatīvās sabiedrības biedru un dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē tika nolemts apstiprināt valdes lēmumu par stāvvadu maiņu dzīvojamajā mājā /adrese/, uzdodot darbu veikšanu SIA "/Nosaukums/" ar tāmi par kopējo summu 46992,64 *euro*. Sapulcē tika nolemts apmaksāt darbus no jau esošajiem uzkrājumiem un papildu maksājumiem, kuru apmērs apvienoto dzīvokļu īpašniekiem tika noteikts 604 *euro*. Tika nolemts, ka laika posmā no 2016.gada maija līdz septembrim apvienoto dzīvokļu īpašnieki maksās 68 *euro* mēnesī, bet no 2017.gada maija līdz septembrim – 52,80 *euro* mēnesī (*lietas 2.sējuma 30.-35.lapa*).

Lietā nepastāv strīds par apstākli, ka /pers. A/ dzīvoklis izveidots no diviem dzīvokļiem, apvienojot tos vienā nekustamajā īpašumā.

Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 18.[1] panta otrā daļa noteic, ka nekustamā īpašuma objektus apvieno, ja [..] telpu grupas atrodas vienā būvē un telpu grupu norobežojošās plaknes (sienas vai pārsegumi) savstarpēji robežojas horizontālā vai vertikālā plaknē. Saskaņā ar šā likuma 33.panta 3.punktu nekustamo īpašumu veido, apvienojot reģistrētus nekustamos īpašumus vienā nekustamajā īpašumā.

Tādējādi secināms, ka apvienoto dzīvokļu īpašniekiem noteiktais maksājumu apmērs 604 *euro*, neskaitot jau veiktos uzkrājumus, bija attiecināms arī uz /pers. A/ dzīvokli adrese.

No lietas materiāliem redzams, ka sapulcē sniegtā informācija par darbu izmaksām bija atbilstoša SIA "/Nosaukums/" 2016.gada 18.janvārī sagatavotajai tāmei (*lietas 3.sējuma 40.lapa*).

Tiesa konstatē, ka 2016.gada 7.novembrī starp Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību "DZĪKS nosaukums" un SIA "/Nosaukums/" tika parakstīts līgums, ar kuru SIA "/Nosaukums/" apņēmās veikt ūdens apgādes, karstā ūdens un kanalizācijas stāvvadu rekonstrukcijas darbus mājā /adrese/ par kopējo summu 46992,64 *euro* (*lietas 2.sējuma 23.-26.lapa*).

Atbilstoši 2016.gada 23.novembrī parakstītajam līguma pielikumam stāvvadu rekonstrukcijas darbu izmaksas tika aprēķinātas kopīgā tāmē visai mājai, par pamatu ņemot viena standarta dzīvokļa stāvvadu grupas, tas ir, viens virtuves un viens vannas istabas stāvvadu komplekts, izmaksas, kas ir 439,18 *euro*. Atsevišķu dzīvokļu tāmes netika rēķinātas un sastādītas (*lietas 2.sējuma 27.lapa*).

No kooperatīvās sabiedrības valdes 2017.gada 15.jūnija sēdes protokola un rakstveida paskaidrojumiem izriet, ka dzīvojamajā mājā ir 214 stāvvadu grupas, kas izvietotas pa divām stāvvadu grupām (vannas istabā un virtuvē) sākotnēji projektētajos 107 tipveida dzīvokļos (*lietas 2.sējuma 107.-108.lapa; 3.sējuma 37.-39.lapa*). Tiesai nav pamata apšaubīt stāvvadu grupu skaitu dzīvojamajā mājā, jo no lietas materiāliem pievienotā Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs /noraksta un akta par dzīvojamās mājas pieņemšanu ekspluatācijā redzams, ka mājā sākotnēji bija 107 dzīvokļu īpašumi (*lietas 1.sējuma 32.lapa*; *3.sējuma 77.-80.lapa*). Lietā nav iesniegti pierādījumi tam, ka pēc atsevišķu dzīvokļu apvienošanas tika mainīts kopējais stāvvadu skaits dzīvojamajā mājā.

Ņemot vērā SIA "/Nosaukums/" sastādīto darbu tāmi, nav pamata apšaubīt apstākli, ka viena virtuves un vannas istabas stāvvadu komplekta nomaiņas izmaksas bija 439,18 *euro* (46992,64 *euro* : 107 stāvvadu komplekti), secīgi vienas stāvvadu grupas nomaiņas izmaksas bija 219,15 *euro* (46992,64 *euro* : 214 stāvvadu grupas).

Lietā nav strīda, ka dzīvoklī adrese ir četras stāvvadu grupas jeb divi stāvvadu komplekti, ko apliecina arī /pers. A/ 2017.gada 12.jūnija vēstule un tai pievienotais tehniskās inventarizācijas lietas telpu grupas plāns (*lietas 2.sējuma 99.-101.lapa*). Līdz ar to secināms, ka kopējās stāvvadu rekonstrukcijas pamatdarbu izmaksas /pers. A/ apvienotajā dzīvoklī sastādīja 878,36 *euro* (219,59 *euro* x 4 stāvvadu grupas jeb 439,18 *euro* x 2 stāvvadu komplekti).

Tiesa konstatē, ka sakarā ar veiktajiem stāvvadu rekonstrukcijas darbiem kooperatīvā sabiedrība un SIA "/Nosaukums/" parakstīja šādus pieņemšanas-nodošanas aktus (*lietas 3.sējuma 25.-29.lapa*):

1) 2016.gada 12.decembra aktu par dzīvojamās mājas 4.sekcijā veiktajiem darbiem par kopējo summu 10540,32 *euro* (aktā nav iekļauts dzīvoklis Nr.numurs);

2) 2016.gada 20.decembra aktu par dzīvojamās mājas 4.sekcijā veiktajiem darbiem par kopējo summu 11418,68 *euro*, ieskaitot dzīvokli Nr.numurs;

3) 2017.gada 31.janvāra aktu par dzīvojamās mājas 3.sekcijā veiktajiem darbiem par kopējo summu 10979,50 *euro*;

4) 2017.gada 3.marta aktu par dzīvojamās mājas 1.sekcijā veiktajiem darbiem par kopējo summu 11418,68 *euro*;

5) 2017.gada 24.aprīļa aktu par dzīvojamās mājas 2.sekcijā veiktajiem darbiem par kopējo summu 10101,14 *euro*.

No minētajiem aktiem izriet, ka SIA "/Nosaukums/" veikusi stāvvadu nomaiņas pamatdarbus par kopējo summu 43918 *euro* (11418,68 + 10979,50 + 11418,68 + 10101,14). Salīdzinot 2016.gada 12.decembrī un 2016.gada 20.decembrī parakstītos aktus par dzīvojamās mājas 4.sekcijā veiktajiem darbiem, secināms, ka dzīvoklī Nr.numurs veikto stāvvadu maiņas izmaksas sastādīja 878,36 *euro* (11418,68 - 10540,32), kas atbilst noslēgtā līguma nosacījumiem.

No lietas materiāliem pievienotā 2017.gada 1.augusta pieņemšanas-nodošanas akta redzams, ka stāvvadu rekonstrukcijas darbi izpildīti kvalitatīvi un tie ir pieņemti. Darbi veikti par kopējo summu 43918 *euro*; tāpat ir veikti papilddarbi par summu 2165,67 *euro* (*lietas 2.sējuma 28.lapa*).

Tiesas ieskatā tas apstāklis, ka minētajā pieņemšanas-nodošanas aktā ir norādīts kļūdains līguma datums, nemaina lietas apstākļus, jo SIA "/Nosaukums/" noslēdza vienu līgumu, uz kura pamata tā veikusi stāvvadu maiņas darbus. Turklāt aktā norādītā pamatdarbu summa atbilst iepriekš

parakstīto darbu pieņemšanas-nodošanas aktu kopsummai, bet izpildīto papilddarbu kopējā summa atbilst iesniegtajām tāmēm (*lietas 3.sējuma 68.-73.lapa*).

Tiesa konstatē, ka 2017.gada 25.aprīlī kooperatīvās sabiedrības biedru un dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē tika nolemts apstiprināt valdes atskaiti par 2016.gada finansiālo un saimniecisko darbību, atkārtoti lemjot, ka sakarā ar veiktajiem stāvvadu maiņas darbiem laika posmā no 2017.gada maija līdz septembrim ir nepieciešams savākt papildu naudas līdzekļus (*lietas 2.sējuma 36.-45.lapa*).

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 8.punktu dzīvokļa īpašniekam ir pienākums pildīt dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemtos lēmumus. Šā likuma 13.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai. Dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus citu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kas nodrošina dzīvojamās mājas uzlabošanu un attīstīšanu, veicina optimālu tās pārvaldīšanas izdevumu veidošanu un attiecas uz kopīpašumā esošo dzīvojamās mājas elementu, iekārtu vai komunikāciju nomaiņu, kuras rezultātā samazinās mājas uzturēšanas izmaksas, kā arī uz pasākumiem, kuru rezultātā samazinās izdevumi par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu.

Atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 7.pantam dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumi ir maksājumi par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pakalpojumu, kas ietver šā likuma 6.panta otrajā daļā minētajām obligāti veicamajām pārvaldīšanas darbībām nepieciešamos izdevumus un šā likuma 6.panta trešajā daļā minētajām pārvaldīšanas darbībām paredzētos izdevumus, ja uzdotās pārvaldīšanas darbības nodrošina pārvaldnieks kā pakalpojuma sniedzējs, kā arī atlīdzība par pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā, kā arī tādiem obligātajiem izdevumiem un citiem ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu saistītiem izdevumiem, kurus pārvaldnieks saņem kā pilnvarotā persona, nekļūstot par pakalpojumu sniedzēju. Šā likuma 10.panta trešā daļā noteic, ka, uzdodot pārvaldniekam pārvaldīšanas uzdevumu, dzīvojamās mājas īpašnieka pienākums ir nodrošināt šā uzdevuma izpildei nepieciešamo finansējumu.

Tiesai nav pamata apšaubīt 2016.gada 27.aprīlī un 2017.gada 25.aprīlī pieņemto lēmumu tiesiskumu, jo nav konstatēts, ka tie būtu apstrīdēti un atzīti par spēkā neesošiem Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta ceturtās daļas kārtībā. Līdz ar to secināms, ka dzīvokļa Nr.numurs īpašniecei bija saistoši pieņemtie lēmumi par stāvvadu maiņu un darbu izmaksām. Savukārt apstāklim, ka tāmes katram dzīvoklim atsevišķi netika sagatavotas, šajā konkrētajā lietā nav nozīmes, jo dzīvokļu īpašnieku pienākums veikt maksājumus izriet no sapulcēs pieņemtajiem lēmumiem.

Arī tas apstāklis, ka stāvvadu maiņas pamatdarbi tika izpildīti par mazāku summu, nevarēja ietekmēt un samazināt /pers. A/ maksājamo daļu, jo darbu kopējās izmaksas tika samazinātas tādēļ, ka daži no dzīvokļu īpašniekiem atteicās no darbu veikšanas. No kooperatīvās sabiedrības rakstveida paskaidrojumiem izriet, ka stāvvadi tika nomainīti 200 stāvvadu grupās, tādējādi izpildīto darbu izmaksas bija 43918 *euro* (200 x 219,59 *euro*) (*lietas 3.sējuma 38.lapa*).

Pušu starpā nav strīda, ka dzīvokļa adrese īpašniece veikusi samaksu par veikto stāvvadu rekonstrukciju 392 *euro*, ko veido ikmēneša maksājumi 68 *euro* no 2016.gada maija līdz septembrim un 2017.gada maijā samaksātā summa 52 *euro* (*lietas 2.sējuma 55.-56.lapa*).

Tiesa atzīst, ka laika posmā no 2017.gada jūnija līdz 2017.gada septembrim kooperatīvā sabiedrība pamatoti izrakstīja dzīvokļa adrese īpašniecei rēķinus, pieprasot apmaksāt atlikušo summu 208 *euro* (*lietas 3.sējuma 56.-59.lapa*).

Civillikuma 1838.pants noteic, ka tas, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Lietā nav iesniegusi pierādījumi tam, ka dzīvokļa īpašniece samaksāja kooperatīvajai sabiedrībai atlikušo summu par veiktajiem stāvvadu maiņas pamatdarbiem 208 *euro*, līdz ar to ir pamats piedzīt no /pers. A/ par labu kooperatīvajai sabiedrībai parāda summu 208 *euro*.

Tiesa uzskata, ka kooperatīvās sabiedrības prasība ir pamatota un apmierināma arī daļā par parāda 430,76 *euro* piedziņu, ko veido izmaksas par veiktajiem stāvvadu maiņas papilddarbiem.

Par pamatotu atzīstams /pers. A/ norādītais apstāklis, ka saskaņā ar 2016.gada 27.aprīļa sapulcē pieņemto lēmumu stāvvadu maiņas darbus bija paredzēts uzsākt 2016.gada septembrī vai oktobrī, bet faktiski darbi tika uzsākti 2016.gada novembrī.

Neraugoties uz minēto, nav konstatējami objektīvi šķēršļi darbu veikšanai /pers. A/ dzīvoklī laika posmā, kad darbi tika veikti mājas 4.sekcijā.

Tiesai nav pamata apšaubīt liecinieka /pers. F/ teikto, ka dzīvokļu īpašnieki bija informēti par darbu veikšanas laikiem, ko netieši apliecina arī tas apstāklis, ka 2016.gada 12.decembra pieņemšanas – nodošanas akta parakstīšanas brīdī stāvvadu maiņas darbi tika izpildīti vairākos mājas 4.sekcijas dzīvokļos.

No 2018.gada 25.aprīļa kopsapulces protokolā norādītajiem apstākļiem, par kuriem pušu starpā strīds nepastāv, izriet, ka /pers. A/ bija lūgusi veikt darbus viņas dzīvoklī vasaras periodā (*lietas 2.sējuma 50.-51.lapa*). Savā 2016.gada 3.novembra atbildes vēstulē kooperatīvā sabiedrība informēja, ka stāvvadu rekonstrukcijas darbus nav iespējams apturēt, līdz ar ko lūdza rast iespēju nodrošināt piekļuvi stāvvadiem /pers. A/ īpašumā (*lietas 3.sējuma 106.-107.lapa*). Savukārt 2016.gada 25.novembra vēstulē /pers. A/ lūdza mainīt tikai vienu stāvvadu no četriem (*lietas 2.sējuma 50.lapa*). Valdes 2016.gada 5.decembra sapulcē /pers. A/ tika dota atļauja uz viena stāvvada maiņu ar nosacījumu, ka viņa saņems piekrišanu no dzīvokļu īpašniekiem un iesniegs valdei garantijas vēstuli (*lietas 2.sējuma 50.-51.lapa*).

Lai arī laika posmā no 2016.gada 2.novembra līdz 2016.gada 22.novembrim /pers. A/ neatradās Latvijas Republikā, ko apliecināja tiesas sēdē, uzrādot pasi ar robežas šķērsošanas zīmogiem, nav pamata apšaubīt, ka 2016.gada 25.novembrī, vēršoties ar iesniegumu kooperatīvajā sabiedrībā, dzīvokļa īpašniece nevarēja nezināt un neredzēt, ka mājas 4.sekcijā notiek stāvvadu rekonstrukcijas darbi.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 7.punkts noteic, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums nodrošināt iespēju dzīvokļu īpašnieku kopības vai pārvaldnieka pilnvarotiem speciālistiem veikt dzīvokļa īpašumā darbības, kas nepieciešamas ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistītu komunikāciju, būvkonstrukciju un citu elementu ierīkošanai un normālai funkcionēšanai, kā arī nodrošināt iespēju apsekot atsevišķo īpašumu.

Ņemot vērā apstākli, ka 2016.gada 25.novembrī stāvvadu maiņas darbi 4.sekcijas dzīvokļos vēl nebija pabeigti, nav konstatējami šķēršļi šo darbu veikšanai arī /pers. A/ dzīvoklī. Bez tam, kā pamatoti atzinis kooperatīvās sabiedrības pārstāvis /pers. C/, /pers. A/ dzīvo kopā ar laulāto, kurš varēja /pers. A/ prombūtnē saskaņot darbu veikšanas datumu. Nav pamata apšaubīt, ka /pers. A/ laulātajam bija šādas tiesības, jo tieši viņš, vēršoties kooperatīvajā sabiedrībā 2016.gada 12.decembrī, izteica piekrišanu veikt stāvvadu maiņas darbus viņu dzīvoklī.

No lietas materiālos esošajiem dokumentiem un liecinieku liecībām secināms, ka stāvvadu rekonstrukcija dzīvoklī Nr.numurs tika veikta 2016.gada 16.decembrī, tas ir, pēc tam, kad darbi 4.sekcijā tika pabeigti un nodoti. Atbilstoši SIA "/Nosaukums/" 2016.gada 21.decembra izziņai uz 2016.gada 16.decembri stāvvadi bija nomainīti 4. un 6.stāva dzīvokļos, līdz ar to SIA "/Nosaukums/" veica papildu darbus, par kuriem tāme tiks piestādīta saskaņā ar noslēgto līgumu (*lietas 2.sējuma 155.lapa*).

Atbilstoši kooperatīvās sabiedrības un SIA "/Nosaukums/" noslēgtā līguma pielikuma 4.punktam papildu izmaksas var rasties, ja kāds no objekta dzīvokļiem atteiksies veikt stāvvadu rekonstrukcijas darbus un līdz ar to būs nepieciešami tehniskie risinājumi šādu dzīvokļu apiešanai. Šādā gadījumā papildu darbi un to izmaksas tiks atspoguļotas atsevišķās tāmēs, kā pielikumi pamatdarbu tāmei (*lietas 2.sējuma 27.lapa*).

Dzīvoklis Nr.numurs atrodas mājas 5.stāvā, ko apliecina telpu grupas kadastrālās uzmērīšanas lieta (*lietas 3.sējuma 100.-104.lapa*). Līdz ar to nav pamata apšaubīt, ka, veicot stāvvadu maiņas darbus mājas 4.sekcijas 4. un 6.stāva dzīvokļos, neskarot /pers. A/ dzīvokli, kā arī mainot stāvvadus

/pers. A/ dzīvoklī pēc tam, kad visi darbi mājas 4.sekcijā tika pabeigti, parakstot par to pieņemšanas-nodošanas aktu, bija nepieciešams veikt papildu darbus un izmantot papildu materiālus, kurus kooperatīvajai sabiedrībai bija pienākums apmaksāt saskaņā ar noslēgtā līguma un tā pielikuma nosacījumiem.

Saskaņā ar SIA "/Nosaukums/" 2017.gada 24.aprīļa tāmi dzīvoklī Nr.numurs veikto papilddarbu izmaksas sastādīja 430,76 *euro* (*lietas 2.sējuma 29.lapa*; *3.sējuma 69.lapa*). Salīdzinot tāmē norādītās pozīcijas un izmaksas ar citiem dzīvokļu īpašumiem sagatavotajām tāmēm, kā arī ņemot vērā kooperatīvās sabiedrības grāmatvedības izziņu par tiem īpašumiem, kuriem tika izrakstīti rēķini par veiktajiem papildu darbiem (*lietas 3.sējuma 30., 68.-73.lapa*), nav konstatējams, ka dzīvoklim adrese sagatavotajā tāmē tika iekļauti nepamatoti izdevumi.

Tāpat nav pamata uzskatīt, ka līguma pielikuma 5.punkts, kurš noteic, ka līguma kopējā summa 46992,64 *euro* nevar būt palielināta, atbrīvoja dzīvokļa īpašnieci no pienākuma apmaksāt papilddarbus. Iekļaujot šo noteikumu līgumā, tika ierobežotas SIA "/Nosaukums/" tiesības vienpusēji noteikt papilddarbu apmēru, tādējādi pasargājot dzīvokļu īpašniekus no situācijas, ka papilddarbu izmaksas var būt nesamērīgi lielas salīdzinājumā ar pamatdarbu izmaksām. Turklāt, ņemot vērā izpildīto pamatdarbu izmaksas (43918 *euro*) un papilddarbu izmaksas (2165,67 *euro*), jāatzīst, ka līguma sākotnējā summa netika palielināta.

No kooperatīvās sabiedrības biedru un dzīvokļu īpašnieku 2016.gada 27.aprīļa kopsapulces protokola izriet, ka dzīvojamās mājas stāvvadi bija avārijas stāvoklī, par ko lietā strīds nepastāv. Tādējādi atteikšanās veikt novecojušo un avārijas stāvoklī esošo stāvvadu maiņu tieši attiecas uz pārējo dzīvokļu īpašnieku daļām, jo šādas inženierkomunikācijas ne tikai rada noplūdes risku, bet arī apdraud kopējās lietas – dzīvojamās mājas – normālu funkcionēšanu atbilstoši šīs lietas būtībai un nozīmei. Līdz ar to jāatzīst, ka papilddarbi, kas tika veikti dzīvokļa īpašnieces rīcības dēļ, nepamatoti liekot šķēršļus darbu izpildei, ir nesaraujami saistīti ar pamatdarbiem, par kuru veikšanas nepieciešamību tika lemts dzīvokļu īpašnieku un kooperatīvās sabiedrības biedru sapulcē.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 14.panta piektā daļa noteic, ka pārvaldnieks ir tiesīgs saņemt viņam dotā pārvaldīšanas uzdevuma izpildei nepieciešamo finansiālo nodrošinājumu.

Saskaņā ar kooperatīvās sabiedrības rēķinu Nr.numurs /pers. A/ tika pieprasīts apmaksāt veikto papilddarbu izdevumus 430,76 *euro* apmērā (*lietas 2.sējuma 55.lapa*). Lietā nav iesniegti pierādījumi tam, ka izrakstītais rēķins tika apmaksāts, līdz ar to ir pamats piedzīt no /pers. A/ par labu kooperatīvajai sabiedrībai parādu 430,76 *euro*.

Tiesas ieskatā trūkumi dokumentu noformēšanā nedod iespēju nonākt pie pretējiem secinājumiem un nevar būt par pamatu kooperatīvās sabiedrības celtās prasības pilnīgai vai daļējai noraidīšanai, jo dzīvokļa īpašnieces pienākumu apmaksāt izdevumus, kas saistīti ar veikto stāvvadu rekonstrukcijas darbu izpildi, apstiprina lietā esošie pierādījumi to kopumā un savstarpējā saistībā.

Civillikuma 1652.panta 3.punkts noteic, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

Kooperatīvās sabiedrības izrakstītajos rēķinos tika norādīts konkrēts termiņš, līdz kuram bija jāveic apmaksa. Dzīvokļa īpašniece rēķinus apmaksāja tikai daļēji, tādējādi, neveicot rēķinu pilnu samaksu, ir iestājies parādnieka nokavējums.

Atbilstoši Civillikuma 1753.pantam ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Civillikuma 1759.panta 1.punkts noteic, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Atbilstoši Civillikuma 1765.pantam procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā. Procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka ir pamats piedzīt no /pers. A/ kooperatīvās sabiedrības labā likumiskos procentus par parāda samaksas nokavējumu 38,12 *euro*, kas aprēķināti par laika posmu no 2018.gada 15.jūnija līdz 2019.gada 13.jūnijam (638,76 *euro* x 6 % : 365 x 363 dienas).

/pers. K/ celto prasību pret kooperatīvo sabiedrību par 2018.gada 25.aprīļa kopsapulces protokola Nr.1 un pieņemto lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem, tiesa uzskata, ka prasība ir noraidāma.

No lietas materiāliem redzams, ka ar kooperatīvās sabiedrības biedru un dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku 2018.gada 25.aprīļa kopsapulces protokolu Nr.1 tika nolemts:

1) piedāvāt dzīvokļa adrese īpašniecei /pers. A/ līdz 2018.gada 14.maijam parakstīt līgumu par parāda 638,76 *euro* samaksu (tai skaitā par papildu darbiem 430,76 *euro* un par stāvvadu maiņas pamatdarbiem 206 *euro*) uz termiņu līdz vienam gadam, sākot ar 2018.gada 1.jūniju;

2) gadījumā, ja dzīvokļa adrese īpašniece /pers. A/ atteiksies no līguma par parāda samaksu, kas norādīts 1.punktā, noslēgšanas, no 2018.gada 1.jūnija saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu uzsākt soda procentu uzskaitīšanu 0,5 % apmērā no neapmaksātās summas mēnesī, sagatavot un iesniegt prasības pieteikumu tiesā;

3) sakarā ar to, ka /pers. A/ dzīvoklis adrese saskaņā ar mājas būvprojektu ir divu dzīvokļu savienojums, izveidojot durvis starpsienā bez komunikāciju pārveidošanas, tas ir, katrā no apvienotiem dzīvokļiem ir saglabāti funkcionējoši komunikāciju divi stāvvadi, atteikt /pers. A/ lūgumā veikt cirkulācijas siltumenerģijas zudumu pārrēķinu (*lietas 1.sējuma 8A-17.lapa*).

Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta ceturtā daļa noteic, ka tiesa, pamatojoties uz dzīvokļa īpašnieka pieteikumu, var atzīt dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu par spēkā neesošu, ja lēmums vai tā pieņemšanas procedūra ir pretrunā ar šā likuma noteikumiem. Prasību var celt triju mēnešu laikā no dienas, kad attiecīgā persona uzzināja vai tai vajadzēja uzzināt par dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu, bet ne vēlāk par gadu no lēmuma pieņemšanas dienas.

Tiesību teorijā atzīts, ka katra pilnīga tiesību norma sastāv no tiesiskā sastāva un tiesiskajām sekām. Tiesību normas sastāvdaļas savstarpēji saista vārdi "vajadzēt" vai "varēt". Ja tiesiskā sastāva gadījumā tiesisko seku iestāšanās ir obligāta, tad tā ir imperatīva tiesību norma, tāpēc tiesību piemērotājam nav nekādu iespēju izvairīties no tiesisko seku iestāšanās. Ja tiesību normas piemērotājs var izvēlēties, izmantot iestājušās tiesiskās sekas vai nē, tad tā ir dispozitīva tiesību norma (*Neimanis J. Ievads tiesībās. – Rīga: Autora izdevums, 2004, 46., 52.lpp.*).

Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta ceturtā daļa atbilst dispozitīvas tiesību normas pazīmēm un šīs normas jēga un mērķis pamatoti un saprātīgi aizsargāt aizskartās tiesības un tiesiskās intereses. Tas nozīmē, ka, konstatējot Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta ceturtajā daļā noteikto tiesisko sastāvu, tiesai nav pienākuma dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumus katrā ziņā atzīt par spēkā neesošiem, bet tā normā paredzētās tiesiskās sekas var piemērot vai nepiemērot.

Prasības pieteikumā norādīts, ka par lēmumiem, kas minēti protokola 9.lapā, var lemt tikai dzīvokļu īpašnieki nevis kooperatīvās sabiedrības biedri, jo atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta otrajai daļai tikai dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga pieņemt lēmumus par atsevišķā īpašuma robežās esošo dzīvojamās mājas kopīpašuma elementu pārbūves un restaurācijas kārtību, lietošanas tiesību aprobežojumu noteikšanu un citiem jautājumiem, kurus dzīvokļu īpašnieku kopība noteikusi par tādiem, kas ietilpst vienīgi dzīvokļu īpašnieku kopības kompetencē.

Tiesas ieskatā pieņemtie lēmumi pēc sava satura neietilpst to jautājumu kategorijā, kas paredzēti Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta otrās daļas 2.[1], 5. vai 10.punktā, jo ar tiem netika lemti jautājumi par atsevišķā īpašuma robežās esošo dzīvojamās mājas kopīpašuma elementu pārbūves un

restaurācijas kārtību, lietošanas tiesību aprobežojumu noteikšanu vai citi jautājumi, kurus dzīvokļu īpašnieku kopība noteikusi par tādiem, kas ietilpst vienīgi dzīvokļu īpašnieku kopības kompetencē.

Atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 14.panta 4.[1] daļai dzīvokļa īpašnieka veikto maksājumu kontrole un prasības celšana tiesā ir pārvaldnieka pienākums, kas tiek darīts citu dzīvojamās mājas īpašnieku interesēs. Taču tas nenozīmē, ka strīdīgas tiesiskās attiecības starp pārvaldnieku un dzīvokļa īpašnieku risināmas Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta kārtībā.

Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga izlemt ikvienu jautājumu, kas attiecas uz kopīpašumā esošo daļu. Tulkojot šo tiesību normu kopsakarā ar šā likuma 4.pantā noteikto, jāatzīst, ka dzīvokļu īpašnieku kopība nav tiesīga pieņemt lēmumu par jebkādu jautājumu, kas likumā tieši nav atrunāts. Līdz ar to ir apšaubāms, ka ar dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē pieņemto lēmumu, kas saskaņā ar likuma 16.panta trešo daļu ir saistošs ikvienam dzīvokļa īpašniekam, var uzlikt vienam konkrētam dzīvokļa īpašniekam saistošo pienākumu samaksāt parādu, par kuru pastāv strīds starp šo dzīvokļa īpašnieku un pārvaldnieku, tādējādi pārvēršot strīdus jautājumu par neapstrīdamu. Arī Kooperatīvo sabiedrību likuma (*redakcijā, kas bija spēkā līdz 2018.gada 31.decembrim*) 39.pants un kooperatīvās sabiedrības statūti neparedz biedriem šādu kompetenci. /pers. N/ celtajā prasībā pamatoti norādīts, ka likums nedod tiesības kooperatīvās sabiedrības biedriem lemt par piespiedu līguma slēgšanu par parāda atmaksu.

Neraugoties uz minēto, nav pietiekama pamata atzīt, ka apstrīdētie lēmumi par parāda piedziņas kārtību aizskāra /pers. A/ tiesības un intereses. Izvērtējot kooperatīvās sabiedrības celto prasību pret /pers. A/, atzīts, ka prasība par parāda 638,76 *euro* piedziņu ir pamatota ar citiem iesniegtajiem pierādījumiem, līdz ar to sapulcē pieņemtajam lēmumam nav noteicošās nozīmes parāda un tā apmēra noteikšanā. Tāpat dzīvokļa īpašniece bija tiesīga brīvi izvēlēties – piekrist šādai parāda samaksas kārtībai vai nē. Proti, ar apstrīdētajiem lēmumiem /pers. A/ tika piedāvāta iespēja noslēgt līgumu par konkrēto summu un tās samaksas termiņu, nevis uzlikts saistošs pienākums šādu līgumu parakstīt.

Lai arī /pers. A/ nav kooperatīvās sabiedrības biedrs, Kooperatīvo sabiedrību likuma 58.panta pirmā daļa neierobežoja biedru tiesības pilnvarot kooperatīvo sabiedrību celt tiesā prasību pret dzīvokļa adrese īpašnieci. Atkārtoti pilnvarojums kooperatīvajai sabiedrībai uzturēt prasību ir izteikts dzīvokļu īpašnieku un kooperatīvās sabiedrības biedru 2019.gada 25.aprīļa sapulcē (*lietas 3.sējuma 9.-18.lapa*). Tiesības celt prasību pret dzīvokļa īpašnieci paredz arī Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 14.panta 4.[1] daļa un Civilprocesa likuma 1.pants. Savukārt tiesības aprēķināt likumiskos procentus izriet no Civillikuma Septītās nodaļas normām, līdz ar to nevar atzīt, ka šīs tiesības kooperatīvajai sabiedrībai tika piešķirtas ar apstrīdēto lēmumu.

Lietā nepastāv strīds, ka /pers. A/ dzīvoklī ir ierīkota individuālā karstā ūdens apgāde, ko apliecina arī iesniegtā telpu grupas kadastrālās uzmērīšanas lieta (*lietas 3.sējuma 101.lapa*). Vienlaicīgi tiesa uzskata, ka šis apstāklis nevar būt par pamatu 2018.gada 25.aprīļa kopsapulcē pieņemtā lēmuma atzīšanai par spēkā neesošu.

Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmajai daļai siltumapgādes sistēma daudzdzīvokļu mājā ir mājas kopīpašuma daļa. Atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5. un 6.panta noteikumiem karstā ūdens cirkulācijas nodrošināšana ir viena no obligāti veicamajām pārvaldīšanas darbībām.

Civillikuma 1069.panta pirmā daļa noteic, ka visi kopīpašnieki, samērīgi ar katra daļu, saņem visus labumus, kādus kopējā lieta dod, un tādā pašā samērā arī nes zaudējumus, kādi tai ceļas. Savukārt Civillikuma 1071.pantā ir noteikts, ka uz kopējo lietu gulošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām.

Tādējādi tiesas ieskatā arī tiem dzīvokļu īpašniekiem, kuru dzīvokļos ir ierīkota individuālā karstā ūdens apgāde, ir jāveic samaksa par kārstā ūdens cirkulāciju, kā par obligāti veicamo pārvaldīšanas darbību, kas nodrošina mājas ekspluatāciju un kopīpašuma uzturēšanu.

No kooperatīvās sabiedrības pārstāvju paskaidrojumiem secināms, ka siltumenerģijas cirkulācijas zudumi tika uzskaitīti, pamatojoties uz 2001.gada 14.jūnija kopsapulces protokolu Nr.1 (*lietas 3.sējuma 41.-46.lapa*). Tas apstāklis, ka minētais protokols netika reģistrēts Uzņēmumu reģistrā (*lietas 3.sējuma 94.lapa*), nav pietiekams pamats, lai apšaubītu šo dokumentu.

Tiesa ņem vērā, ka 2016.gada 21.jūlijā tika apstiprināta jauna metodika siltumenerģijas cirkulācijas zudumu aprēķināšanai (*lietas 3.sējuma 95.-98.lapa*), savukārt no pušu sarakstes nav saprotams, par kādu tieši periodu /pers. A/ lūgusi veikt pārrēķinu – par laika posmu no 2001.gada 14.jūnija līdz 2016.gada 21.jūlijam vai pēc 2016.gada 21.jūlija. Prasības pieteikumā nav lūgts uzlikt par pienākumu kooperatīvajai sabiedrībai veikt cirkulācijas siltumenerģijas zuduma pārrēķinu un atmaksāt nepamatoti samaksātās naudas summas. Līdz ar to, ievērojot celtās prasības priekšmetu un pamatu, tiesa nepārbauda ar 2001.gada 14.jūnija kopsapulces protokolu Nr.1 un 2016.gada 21.jūlija valdes kopsapulces lēmumu apstiprinātu cirkulācijas siltumenerģijas zuduma aprēķināšanas metodiku pareizību.

Par pamatu sapulcē pieņemto lēmumu atzīšanai par spēkā neesošiem nevar būt arī citi /pers. A/ prasības pieteikumā norādītie apstākli.

No kooperatīvās sabiedrības biedru saraksta uz 2018.gada 15.aprīli, dzīvokļu īpašnieku saraksta dalībai kopsapulcē 2018.gada 25.aprīlī un zemesgrāmatu uzziņas par apakšnodalījumu aktuāliem īpašniekiem redzams, ka apstrīdētos lēmumus pieņēma dzīvokļu īpašnieki, kas vienlaicīgi ir arī kooperatīvās sabiedrības biedri, izņemot dzīvokļa adrese īpašnieci (*lietas 1.sējuma 89.-95., 102.-105., 115.-118.lapa*).

Kooperatīvo sabiedrību likuma 11.panta trešā daļa noteica, ka dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības dibinātājs vai biedrs var būt tikai tā fiziskā vai juridiskā persona, kas ir dzīvokļu īpašnieks mājā, kuru pārvalda un apsaimnieko attiecīgā dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība. Arī likuma 18.panta sestajā daļā bija noteikts, ka par dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības biedriem var būt tikai tās fiziskās un juridiskās personas, kas ir dzīvokļu, neapdzīvojamo telpu vai mākslinieku darbnīcu īpašnieki mājā (mājās), kuru (kuras) pārvalda un apsaimnieko attiecīgā kooperatīvā sabiedrība. Atsevišķa dzīvokļa īpašuma kopīpašniekus kooperatīvajā sabiedrībā pēc savstarpējas vienošanās pārstāv viens no kopīpašniekiem, pamatojoties uz rakstveida pilnvarojumu.

Tādējādi tiesa atzīst, ka apstrīdētos lēmumus pieņēma dzīvokļu īpašnieki, kas bija arī kooperatīvās sabiedrības biedri.

No lietas materiālos esošā Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs /noraksta un zemesgrāmatu uzziņas par apakšnodalījumu aktuāliem īpašniekiem secināms, ka sākotnēji mājā bija 107 dzīvokļu īpašumi, kuru skaits to apvienošanas rezultātā samazinājās līdz 95 dzīvokļu īpašumiem, atverot pa vienam zemesgrāmatas nodalījumam katram no apvienotajiem īpašumiem (*lietas 1.sējuma 32.-37., 89.-95.lapa*).

Ievērojot Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 18.[1] panta otrajā daļā un 33.panta 3.punktā noteikto, apvienotais dzīvoklis skaitāms kā viens vesels īpašums, tādējādi saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 17.panta noteikumiem, pieņemot dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumus, apvienoto dzīvokļu īpašniekam ir viena balss.

Dzīvojamajā mājā ir 95 dzīvokļu īpašumi, savukārt apstrīdētie lēmumi tika pieņemti ar 71 balsi, kas ir vairāk par pusi no visiem dzīvokļu īpašumiem. Nav konstatēts, ka apstrīdēto lēmumu pieņemšanai bija nepieciešams lielāks balsu skaits.

Tiesas ieskatā tam apstāklim, ka protokolam nav pievienota pilnvara, uz kuras pamata pilnvarotā persona balsoja dzīvokļu īpašnieku un biedru vārdā, nav nozīmes lietas pareizā izlemšanā, jo prasība uz šāda pamata nav celta.

Tāpat nav nozīmes apstāklim, ka sapulce tika sasaukta saskaņā ar kooperatīvās sabiedrības statūtiem, jo, kā atzīts tiesu praksē, apstrīdētā lēmuma atzīšanai par spēkā neesošu nevar būt par pamatu pieļautie formālie pārkāpumi, proti, kopsapulces sasaukšanas kārtība (izziņošanas neievērošana),

sapulces vadītāja un protokolista neievērošana, protokolā atspoguļotās informācijas nepilnīgums, ja tie nevar ietekmēt gala rezultātu un tāpēc katrā gadījumā vērtējams pieļautā pārkāpuma būtiskums (*Augstākās tiesas Civillietu departaments 2016.gada 13.janvāra rīcības sēdes lēmumā lietā Nr. SKC-586/2016*).

Tāpat tiesa ņem vērā, ka prasība ir celta nevis pret dzīvokļu īpašniekiem un biedriem, kas pieņēma apstrīdētos lēmumus, bet tikai pret kooperatīvo sabiedrību, kura šos lēmumus nav pieņēmusi.

Judikatūrā atzīts, ka prasība par dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem ceļama pret visiem dzīvokļu īpašniekiem, kuri lēmumu pieņēmuši (*Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 7.oktobra spriedums lietā Nr. SKC-201/2015*).

Tiesa atzīst par pamatotu /pers. A/ prasības pieteikumā norādīto apstākli, ka kooperatīvā sabiedrība izvairījās izsniegt dzīvokļa īpašniecei protokola pielikumus ar to personu sarakstu, kas pieņēma apstrīdētos lēmumus, ko apliecina lietas materiālos esošā sarakste (*lietas 1.sējuma 38.-43.lapa*).

Vienlaicīgi secināms, ka biedru saraksts un protokola pielikums iesniegts tiesā 2019.gada 12.februārī (*lietas 1.sējuma 78.lapa*). Atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016.gada 27.aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) 9.panta 2.punkta "f" apakšpunktam un Civilprocesa likuma 74.panta otrās daļas 1.punktam /pers. A/ tika nodrošināta iespēja iepazīties ar minētajiem dokumentiem un izmantot tos savu tiesību un interešu aizstāvēšanai. Pie apstākļiem, kad lieta pēc būtības tika izskatīta 2019.gada 15.jūlijā, nav konstatējami šķēršļi prasības pieteikuma grozīšanai pēc 2019.gada 12.februāra.

Tādējādi apstāklis, ka prasība nav celta pret visiem dzīvokļu īpašniekiem, kuri pieņēma apstrīdētos lēmumus, pats par sevi ir pietiekams pamats, lai noraidītu celto prasību.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādējādi tiesai pašai (*ex officio*) neatkarīgi no prasītāja prasījuma jānoteic prasītājam tiesības saņemt procentus no tiesas piespriestās maksājuma summas uz likuma pamata (Civillikuma 1759.pants), kuru apmērs noteikts Civillikuma 1765.pantā (*Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 4.aprīļa spriedums lietā Nr.SKC-87, Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 13.oktobra lēmums lietā Nr.SPC-166/2010*).

Atbilstoši Civillikuma 1765.pantam gadījumos, kad likums noteic aprēķināt likumiskos procentus, tie ir seši procenti no simta gadā. Tādējādi tiesa atzīst, ka kooperatīvajai sabiedrībai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. A/ likumiskos procentus 6% gadā no nesamaksātās galvenā parāda summas 638,76 *euro*, ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Likumiskie procenti, tiesības uz kuriem norādītas tiesas spriedumā atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam, aprēķināmi par sprieduma izpildes nokavējumu, tātad, par laika posmu pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām (*Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 29.janvāra lēmums lietā Nr.SKC-1331/2016*).

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, no /pers. A/ par labu kooperatīvajai sabiedrībai ir piedzenami samaksātie tiesas izdevumi – valsts nodeva 95,81 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 8 *euro* un kancelejas nodeva par divu liecinieku uzaicināšanu 10 *euro* (*lietas 2.sējuma 17.-18.,154.lapa*).

No lietas materiāliem redzams, ka kooperatīvajai sabiedrībai radušies izdevumi zvērināta advokāta palīdzības samaksai 300 *euro* (*lietas 3.sējuma 82.lapa*). Tiesa uzskata, ka nav pamata piedzīt no /pers. A/ kooperatīvās sabiedrības labā visu pieprasīto summu, jo no maksājuma uzdevumā norādītā maksājuma mērķa redzams, ka samaksa tika veikta tikai par juridisko palīdzību prasībā pret /pers. A/. Tādējādi, ievērojot Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta "a" apakšpunktu, $1.^1$, otro un ceturto daļu, no /pers. A/ kooperatīvās sabiedrības labā piedzenami izdevumi zvērināta advokāta palīdzības samaksai 101,53 *euro* (676,88 x 30 % : 2).

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, no /pers. A/ par labu valstij piedzenama kooperatīvās sabiedrības nesamaksātā valsts nodeva par prasības summas palielinājumu 5,72 *euro* ((638,76 + 38,12) x 15 % - 95,81).

Atbilstoši Civilprocesa likuma $204.^1$ pantam /pers. A/ nosakāms 10 (desmit) dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei, skaitot to no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 5., 41., 42., 44., 97., 189. - 195., $204.^1$ pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt pilnā apmērā Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "DZĪKS nosaukums" prasību pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Noraidīt pilnīgi /pers. A/ prasību pret Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību "DZĪKS nosaukums" par 2018.gada 25.aprīļa kopsapulces protokola Nr.1 un pieņemto lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai "DZĪKS nosaukums", reģistrācijas Nr.numurs, pamatparādu 638,76 *euro* (seši simti trīsdesmit astoņi *euro* 76 centi), likumiskos procentus par laika posmu no 2018.gada 15.jūnija līdz 2019.gada 13.jūnijam 38,12 *euro* (trīsdesmit astoņi *euro* 12 centi), samaksātos tiesāšanās izdevumus – valsts nodevu 95,81 *euro* (deviņdesmit pieci *euro* 81 cents), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 8 *euro* (astoņi *euro*), kancelejas nodevu par liecinieku uzaicināšanu 10 *euro* (desmit *euro*) un izdevumus zvērināta advokāta palīdzības samaksai 101,53 *euro* (viens simts viens *euro* 53 centi), kopā piedzenot 892,22 *euro* (astoņi simti deviņdesmit divi *euro* 22 centi).

Piedzīto summu samaksa veicama Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "DZĪKS nosaukums", reģistrācijas Nr.numurs, AS "Swedbank" kontā Nr.konta numurs.

Noteikt Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai "DZĪKS nosaukums, reģistrācijas Nr.numurs, tiesības par laika periodu pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6% (seši procenti) gadā no nesamaksātās pamatparāda summas 638,76 *euro*, ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā valsts nodevu 5,72 *euro* (pieci *euro* 72 centi). Valsts nodeva iemaksājama: saņēmējs – Valsts kase, reģistrācijas numurs 90000050138, saņēmēja iestāde – Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV55TREL1060190911200. Maksājuma mērķī jānorāda civillietu identificējoša informācija.

Samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā Rīgā, Jēzusbaznīcas ielā 6 sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā.

/pers. A/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijai 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā Rīgā, Jēzusbaznīcas ielā 6.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 12.augustā.

Tiesnese Anastasija Pasjuga